

AR ATRADAI

Ar atradai jo tikrąjį grožį?

jo tikrąjį
grožį?

Dr. Naji Ibrahim Arfaj

Dr. Naji Ibrahim Arfaj
Ar atradai jo tikraji grožij?

Versta iš:
Dr. Naji Ibrahim Arfaj
HAVE YOU DISCOVERED ITS REAL BEAUTY?

© Autorinės teisės priklauso knygos autoriui.
Leidžiama platinti tik nekomerciniais tikslais,
nekeičiant knygos turinio

TURINYS

7	Pirmoji dalis Tik ledkalnio viršūnė Pagrindinės sąvokos	30	Penki islamo ramsčiai
13	Antroji dalis	43	Trečioji dalis
13	Atsakant į žmonijos kritinius klausimus	43	Šlovingojo Korano grožis ir tyrumas
14	Kokia yra tiesa?	45	Gražios Korano eilutės
21	Kas yra tikrasis Dievas?	45	Atleidimas ir išsigelbėjimas
23	Ar atskleidei šias paslaptis?	47	Teisingumas
24	Kaip pasiekti sielos ramybę, taiką ir pasitenkinimą?	52	Lygybė
27	Šeši tikėjimo ramsčiai	55	Žinios universalumas ir vienumas
		57	Kitos gražios, susimąstyti priverčiančios eilutės

57	Allahas ir Jo Pasiuntinys	69	Didi Pranašo Muchammedo asmenybė
58	Ramybė ir Rojus	71	Pasaulio Raštai apie Muchammedą
59	Vyrai ir moterys (islame)	78	Kas kalbama apie Pranašą Muchammedą?
60	Nuostabūs pamokymai	83	Gražūs Pranašo pasisakymai
61	Nurodymai	89	Šeštoji dalis
61	Minėjimas ir ramybė	89	Gražiausieji Dievo Vardai ir Atributai
63	Ketvirtoji dalis	93	Septintoji dalis
63	Intarpas: gražus straipsnis	93	Išvados
67	Penktoji dalis	96	Nuorodos ir šaltiniai
67	Tiesa apie Paskutinįjį Pranašą	98	Kiti autoriaus leidiniai

PIRMOJI DALIS

Tik ledkalnio viršūnė

Šioje knygelėje pateikiama tik keletas jo tikrojo grožio ir puikumo pavyzdžių:

- jis įkvepia mus geriems tikslams, teigiamam požiūriui ir geranoriškumui kitų atžvilgiu;
- jis moko mus atleisti ir linkėti kitiems to, ko norime patys sau;
- jis ragina mus nuoširdžiai šypsotis ir su kitais elgtis maloniai;
- jis moko mus būti mandagius;
- jis liepia mums elgtis gerai ir pagarbiai;
- jis moko mus būti švelnius su žmonėmis, gyvūnais, paukščiais ir savo aplinka;
- jis moko gerbti savo tėvus ir vyresnius bei jais rūpintis, būti gerus savo šeimoms, sutuoktiniams ir vaikams;
- jis skatina mus padėti, pamaitinti ir paremti silpnuosius, vargšus, nepasiturinčius ir neįgaliuosius;
- jis ragina mus galvoti, mąstyti ir pagrįsti įrodymais savo sprendimus.

AR ŽINAI, KAS „JIS“ YRA?

Prieš atskleidžiant paslaptį, leiskite dar papildyti, jog jis:

- moko mus, kad visi žmonės lygūs, nepaisant jų rasės, odos spalvos ar tautybės;
- moko mus neskriausti, nejausti neapykantos, neperžengti ribų, nežeminti ir neniekinti kitų;
- aiškiai pasako, koku tikslu mes čia, kas mus sukūrė, kur link einame ir koks mūsų galutinis tikslas;
- moko mus gyventi taikoje, palaikyti gerus santykius su Dievu, savimi ir kitais;
- aiškiai atsako į mūsų kritinius ir svarbiausius klausimus.

Iš tiesų, tai veda į absoliučią tiesą ir sėkmę, tikrąją dvasios ramybę, tikrąją laimę, išsigelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą.

**Ar galite patikėti, kad šis
nuostabus atradimas yra...**

...islamas?

Jeigu mūsų protai yra išankstinio nusistatymo, išankstinių nuomonių ar prietarų nelaisvėje – mes niekada nepamatysime nei grožio, nei tiesos.

Ko gero, jūs jau turite susidarę neigiamą išankstinę nuomonę apie islamą. Turbūt jį matėte tik tokį, kokį vaizduoja žiniasklaida, pranešdama apie teroristus – tuos kelis, kurie būtų teroristai, nepaisant jų religijos. Ko gero, skaitėte ar girdėjote apie islamą iš nepatikimų arba šališkų šaltinių.

Taigi kviečiu objektyviai ir be nusistatymo perskaityti šią knygą, atskleidžiančią islamo grožį, aiškumą ir paprastumą.

Islamo grožio ir aiškumo pavyzdžiai yra:

- Visatos sukūrimo aiškumas
- Mūsų sukūrimo aiškumas
- Mūsų dvasiškumo aiškumas
- Dievo sąvokos tyrumas ir aiškumas
- Garbinimo sąvokos aiškumas
- Gyvenimo tikslo aiškumas
- Aiškumas dėl sekančio gyvenimo
- Mūsų galutinio tikslo aiškumas (Rojaus arba Pragaro)
- Kelio, siekiant tikrosios laimės ir galutinio pasitenkinimo, aiškumas

Prieš pradėdami, prisiminkime šiuos pagrindinius islamiškus apibrėžimus:

ALLAHAS:

Arabų kalboje žodis *Allah* yra vienintelio tikrojo Dievo, Kūrėjo, Vardas. Islamas moko, kad Allahas yra tikrasis visos žmonijos Dievas. Judėjai ir krikščionys arabai, įvardydami Dievą, taip pat naudoja šį vardą (*Allah*).

Allaho Vardas arabų kaligrafijoje

MUCHAMMEDAS:

Paskutinis vienintelio tikrojo Dievo (Allaho) Pranašas, siųstas visai žmonijai, tebūnie jam taika ir Allaho palaima.

Muchammedo vardas arabų kaligrafijoje

ISLAMAS:

Reiškia paklusimą vienintelio tikrojo Dievo (Allaho) Valiai.

MUSULMONAS:

Tas, kuris paklūsta vienintelio tikrojo Dievo (Allaho) Valiai.

ŠLOVINGASIS KORANAS:

Paskutinis vienintelio tikrojo Dievo (Allaho) Žodis, apreikštas Pranašui Muchammedui.

ANTROJI DALIS

Atsakant į žmonijai kritinius klausimus

Islamas atsako į žmonijai pačius kritiškiausius ir svarbiausius klausimus, tokius kaip:

- Kokia yra tiesa?
- Kas mus sukūrė?
- Kas yra mūsų tikrasis Dievas?
- Kas yra Dievo paskutinis Pranašas?
- Ką mes turėtume garbinti?
- Kas mes esame?
- Kodėl mes esame čia?
- Kas bus po to, kai numirsime?
- Koks yra sekantis gyvenimas?
- Koks yra mūsų galutinis tikslas (Rojus ar Pragaras)?
- Kaip galime pasiekti tikrąją dvasios ramybę, sėkmę ir tikrąją laimę?
- Kaip galime užsitarnauti amžinąjį gyvenimą?

Prašome, paruošę protą ir širdį tiesos atradimui, nuoširdžiai paskaitykite ir patys nuspręskite.

KOKIA YRA TIESA?

Islame vienintelis tikrasis Dievas (Allahas) sukūrė visą kūriniją. Tik šis didis Dievas (Allahas) sukūrė visus žmones ir gyvūnus, žemę ir jos kalnus, vandenynus ir upes, augalus ir miškus, saulę ir mėnulį, galaktikas ir orbitas, dienas ir naktis. Visi kiti dalykai, apie kuriuos mes žinome arba nežinome, arba kurie dar nebuvo atrasti, yra Jo beribės kūrybos išraiškos.

Nuostabios Dievo kūrybos pavyzdžiai

Nuostabios Dievo kūrybos pavyzdžiai

Allahas sukūrė visą gyvybę žemėje ir visoje visatoje, įskaitant laiką, erdvę, energiją ir materiją. Allahas taip pat palaiko visatą ir viską, kas joje, bei kontroliuoja, kas vyksta visatoje, ir viską, kas yra joje.

Tačiau kai kurie žmonės sieja savo egzistavimą su atsitiktinumu arba tiesiog gamta! Mokliškai kalbant, apibrėškime, ką jie turi omenyje, sakydami GAMTA! Kas yra „gamta“?

Argi nesutiksime su manimi, kad gamta yra: augalai ir planetos, orbitos ir galaktikos, slėniai ir kalnai, vandenynai ir upės, Žemė, Saulė, Mėnulis, žvaigždės ir kiti objektai. Argi jie sukūrė patys save arba sukūrė žmones?!

Šlovingajame Korane mums gražiai pasakojama:

„O žmonės! Garbinkite savo Valdovą, kuris sukūrė jus ir tuos, kur buvo iki jūsų, – galbūt jūs tapsit dievobaimingi!“(Koranas, 2:21)

„Jis sukūrė padanges ir žemę teisingus.“ (Koranas, 39:5)

„Jis – Tasai, kuris sukūrė naktį ir dieną, saulę ir mėnulį.“
(Koranas, 21:33)

Dar daugiau, tie, kurie tiki gamta, argumentuoja, kad jie netiki Dievu, nes negali Jo matyti, paliesti ar atlikti kokį nors bandymą su Juo.

Prieš keletą metų mane namuose aplankė mano kaimynas iš Oregono, JAV. Mes kalbėjomės įvairiomis temomis, tame tarpe diskutavome ir apie Dievo sampratą. Mano kaimynas, labai senas vyriškis, neigiantis Dievo egzistavimą, įsiaudrinęs trenkė į arbatos staliuką, sakydamas: „Aš tikiu šį stalą, nes galiu jį paliesti...Galiu jį jausti!“

Įtikinėdamas jį, aš parodžiau jį kambaryje esančią lempą ir paklausiau jo: „Ar tiki elektros energiją?“ Jis atsakė: „Žinoma.“

Aš paklausiau: „Ar gali matyti energiją ar galią, sukuriančią šviesą?“ Jo atsakymas buvo: „Ne.“

Tuomet aš jo paklausiau šių klausimų:

- **Ar kada nors plika akimi matei orą, kuriuo kvėpuojame?**
- **Ar tu turi jausmus? Kokia yra jų spalva, forma ir dydis?**
- **Kas yra miegas? Kokia yra jo spalva arba svoris?**
- **Taigi, kiek dalykų mes tikime, jų nė nematę?**

Kitą kartą viešbutyje Osle, Norvegijoje, aš sutikau jauną vyrą, vardu Krisas, ir jo žmoną. Draugiškai su jais diskutuodamas, paklausiau Kriso: „Na, tai koks yra gyvenimo tikslas?“ Nustebęs jis atsakė: „Tai pirmas kartas, kai man užduodamas šitoks klausimas!“ Jis pridūrė: „Manau, kad mano gyvenimas yra betikslis“. Jis padarė išvadą: „Aš netikiu jokių dievu“. Aš paklausiau Kriso: „Kodėl?“ Jis atsakė: „Todėl, kad aš jo dar nemačiau.“

Komentuodamas jo atsakymą, besišypsodamas paklausiau:

- **Ar myli savo žmoną?**
- **Ar fiziškai gali matyti šią meilę?**
- **Kokia tavo meilės spalva?**
- **Kiek sveria ši meilė?**

Kokia buvo Kriso ir jo žmonos reakcija? Pabandykite įsivaizduoti! Taigi, nesugebėjimas realiai matyti ar išmatuoti šią abstrakčią meilę, nereiškia šios meilės tikrumo ir egzistavimo paneigimo.

Analogiškai, jeigu šiame gyvenime negalime matyti Dievo dėl savo ribotų sugebėjimų ir jusių, nesugebančių suvokti Jo didybės, tai neturėtų mums tapti priežastimi neigti Jo egzistavimą.

Dievo egzistavimas yra akivaizdus ir lengvai atsekamas beribiuose ženkluose ir įrodymuose, pasireiškiančiuose nesuskaičiuojamų atomų, ląstelių, audinių ir raumenų sukūrimo ir visame, kas sukurta.

Per visą žmonijos istoriją tūkstančiai Dievo pranašų ir milijonai jų pasekėjų tvirtino Dievo egzistavimą. Argi protinga ir logiška yra neigti šių visų nesuskaičiuojamų žmonių liudijimus ir ženklus dėl „mokslo“, kai iš esmės mokslinės teorijos tik apibūdina visatą, bet neklausia, kaip – arba kas – ją sukūrė ir padarė ją tokią, kokia yra. Iš tiesų, moksliniai įrodymai rodo, kad tikimybė, jog mūsų visata susikūrė atsitiktinai, yra neįtikėtina maža, tačiau „atsitiktinumas“ yra vienintelis ateistų pateikiamas visatos egzistavimo ir jos pobūdžio paaiškinimas. Pasak jų, tai tiesiog atsitiko tokiu būdu. Atsižvelgiant į tai, prašau susimąstyti, kuri idėja yra logiškesnė: tikėjimas viską reguliuojantį gryną atsitiktinumą ar tikėjimas, jog visata yra tokia, kokia yra, nes ji sukurta ir valdoma Dievo?

Klausimai pasvarstymui:

Ar visata yra protingo Kūrėjo kūrinys ar ji susikūrė grynai atsitiktinai?

Ar „mokslas“ arba „evoliucijos teorija“ paneigia Dievo egzistavimą?

Tokia yra islamo tiesa. Tėra tik vienintelis Dievas, Kūrėjas ir visatos Išlaikytojas. Negali būti nė vieno ir nieko už Jį aukštesnio ar Jam lygaus. Vienintelis tikrasis Dievas (Allahas) sukūrė mus tam, kad Jį pažintume ir garbintume. Tie, kurie teisingai Jį garbina ir pilnai seka Jo įsakymais, bus įleisti į Rojų amžinajam gyvenimui.

Tuo tarpu tie, kurie nepaklūsta Dievui ir seka savo nuodėmingais troškimais ir norais, bus įvesti į Kur jūs tikėtės?

Tikrąją laimę ir sielos ramybę galima pasiekti tik per tikėjimą ir paklusimą vieninteliam tikrajam Dievui (Allahui).

KAS YRA TIKRASIS DIEVAS?

Islame aiškiai ir gražiai atsakoma į šį kritinį ir svarbų klausimą. Jis atskleidžia mums daugiau detalių apie vienintelį tikrąjį Dievą bei Jo išskirtinį pobūdį ir savybes. Šlovingame Korane teigiama:

„Sakyk: Jis – Allahas – Vienas, Allahas, Amžinas; Jis negimdė ir nebuvo pagimdytas, ir nėra Jam lygių nė vieno!“
(Koranas, 112:1-4)

Tai yra visas Šlovingojo Korano skyrelis, kuriame trumpai ir glaustai mums nurodoma pagrindinė tiesa apie vienintelį Dievą (Allahą) ir Jo tikrąją esmę. Tai aiškiai atsako į kritinius ir svarbiausius klausimus, kurie glumina milijonus žmonių.

Kai kurios iš savybių, išskiriančių šį tikrąjį Dievą (Allahą) iš kitų, kurie teigia, esą dievai:

- Šis tikrasis Dievas yra Kūrėjas, o ne sukurtas.
- Šis tikrasis Dievas yra Vienas, ne daugiau! Jis neturi partnerių ar lygių sau.
- Šis vienintelis tikrasis Dievas yra nematomas, niekas šiame gyvenime negali Jo matyti. Jis nėra fiziškai pasirodęs ir nėra j nieką įsikūnijęs.
- Šis vienintelis tikrasis Dievas yra amžinas, Jis nemiršta ir nesikeičia.
- Šiam vieninteliam tikrajam Dievui nereikia nieko – nei motinos, nei žmonos ar sūnaus, ir Jis neturi jokio poreikio tokiems dalykams kaip maistas, gėrimas ar pagalba. Tačiau Jo (Dievo) reikia visiems kitiems.
- Šis tikrasis Dievas yra unikalus Savo atributais, nieko nėra panašaus į Jį. Jam negali būti priskirtos jokios žmogiškos savybės. ¹

الله أكبر
الحمد لله رب العالمين

AR ATSKLEIDEI ŠIAS PASLAPTIS?

Iš tiesų, islamas supranta ir kalba mūsų tikrajai prigimčiai. Jis kalba mūsų sieloms, mūsų dvasiniams ir protiniams poreikiams bei polinkiams. Allahas, Kuris žino mūsų sielas, mintis ir širdis, įteikia mums raktus į jų ramybę ir atskleidžia, kaip jais naudotis.

KAIP PASIEKTI SIELOS RAMYBĘ, TAIKĄ IR PASITENKINIMĄ?

- 1 raktas: **Pažink savo vienintelį tikrąjį Dievą.**
- 2 raktas: **Tikėk vien tik Jį.**
- 3 raktas: **Sek Jo paliepimais.**
- 4 raktas: **Tikėk Dievo pranašus (įskaitant Pranašą Muchammedą).**
- 5 raktas: **Prisimink Dievą.**
- 6 raktas: **Siek Dievo atleidimo.**
- 7 raktas: **Garbink tik Jį vienintelį.**
- 8 raktas: **Linkėk kitiems to, ko nori pats sau.**
- 9 raktas: **Būk dosnus kitiems ir stenkis padaryti juos laimingus.**
- 10 raktas: **Būk nuoširdus ir dievobaimingas.**

Trumpai tariant, šie 10 pagrindinių slaptų raktų, per kuriuos galime pasiekti ramybę bei pasitenkinimą, o taip pat ir dvasinę, socialinę bei visuotinę taiką, yra vieni iš nuostabiausių Šlovingojo Korano ir Pranašo pasakojimų lobių.

Apibendrinant, islamas savo dviejuose autentiškuose šaltiniuose, Šlovingajame Korane ir Pranašo pasakojimuose, mus moko, kad dvasios ramybę, laimę ir pasitenkinimą galime pasiekti nuoširdžiai ir noriai pažindami ir tikėdami vieną tikrąjį Dievą (Allahą). Taip pat turime tikėti visus tikruosius Dievo pranašus (**įskaitant Pranašą Muchammedą**) bei sekti jų teisingu vedimu ir pamokymais.

Taigi, **vartai į laimę, pasitenkinimą ir amžinąjį gyvenimą** yra atveriami tikint ir ištariant šį liudijimą:

Aš liudiju, kad nėra jokio kito dievo (verto garbnimo), išskyrus Allahą, ir liudiju, kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys.

Tačiau islamas mums sako, kad norint pasiekti dvasios ramybę, laimę ir pasitenkinimą, vien tikėti Dievą ir Jo pranašus nepakanka!

Mes turime sekti Allaho Valia garbindami Jį VIENINTELĮ ir laikydamiesi Jo įsakymų.

Nuolankumas Dievo Valiai yra Allaho Žinios esmė. Patvirtindamas tikrąjį nuolankumo Jam esmę ir atlygį, paruoštą tiems, kurie tiki ir daro gerus darbus, Allahas pabrėžia Korane:

„Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems skirti Firdaus sodai Rojuje.“ (Koranas, 18:107)

Panašiai Biblijoje perduodami Jėzaus brolio, Jokūbo, žodžiai:

„Kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas.“ (Jok, 2, 26)

Įdomu tai, kad Jokūbas (Jok, 4, 7) taip pat kalba apie prasmę, esančią islame, kurią jau aptarėme anksčiau:

„Taigi būkite klusnūs Dievui.“ (Jok, 4, 7)

Taigi, musulmonai yra tikrieji Jėzaus ir pranašų sekėjai. Musulmonas yra žmogus, kuris paklūsta vienintelio tikrojo Dievo valiai.

Musulmonai tiki Allahą (vienintelį tikrąjį Dievą) ir daro gerus darbus. Jie paklūsta ir vykdo įsakymus, kurių mokė Jėzus bei kiti pranašai, tokius kaip tikėti vienu tikruoju Dievu, melstis, sukniubti ir klūpoti maldoje, pasninkauti, aukoti neturtingiesiems, sakyti **„jei Dievas panorės (in ša Allah)“** ir naudoti Jėzaus bei kitų pranašų pasisveikinimą: **„Tebūnie tau taika (assalamu aleikum)“**.

Tai yra tik keli pavyzdžiai ir įrodymai, aiškiai atskleidžiantys šios didžios ir puikios visų pranašų religijos – **islamo** – tiesą, vienumą ir universalumą.

Paprastai tariant, žmogus, esantis musulmonu arba norintis juo tapti, privalo tikėti šešis tikėjimo ramsčius.

ŠEŠI TIKĖJIMO RAMSČIAI

1. **Tikėti Allahą (vienintelį tikrą Dievą)** – Jo egzistavimą, Jo Vienumą (*tauchyd*), Jo Viešpatavimą, Jo unikalius Vardus ir Atributus bei tai, kad Jis yra vienintelis vertas garbinimo.

Allaho Vardas
arabiškai

2. Tikėti Allaho angelus, kuriuos Allahas sukūrė, kad šie Jį šlovintų, paklustų Jo įsakymams ir vykdytų Jo paliepimus.

3. Tikėti Allaho apreiškimus, įskaitant autentiškus Allaho Žodžius apreikštus Mozei ir Jėzui (ne žmonių kūrinis ir istorijas, perpasakotas įvairių autorių, kaip randame Biblijoje). Šlovingasis Koranas yra paskutinis, nepakeistas ir autentiškas Dievo Žodis, atsiųstas Pranašui Muchammedui.

4. Tikėti Allaho pasiuntinius ir pranašus, įskaitant Adomą, Nojų, Abraomą, Mozę, Joną Krikštytoją, Jėzų ir Muchammedą. Vadinasi, musulmonas nėra pilnai įtikėjęs, jei jis ar ji netiki Mozę ir Jėzų esant pranašais, siųstais vienintelio, tikrojo Dievo (Allaho), Kūrėjo.

5. Tikėti Paskutiniąją Dieną, Teismo dieną ir Atsiskaitymą. Visą žmoniją Allahas teis pagal jų tikėjimą ir jų darbus bei veiksmus. Kam, pasibaigus Teismui, bus suteiktas laimingas, amžinasis gyvenimas (Rojus), o kas bus įmestas į Pragaro ugnį?

6. Tikėti Likimą, nulemtą Allaho ir Jo visą apimančio Žinojimo. Tai suteikia tikintiesiems pasitikėjimą Allahu. Jie yra patenkinti, įsitikinę ir pasitikintys viskuo, ką Allahas

jiems nulemia, tiek geru, tiek ir blogu. Jie stengiasi nenusivilti, neliūdėti, neprarasti vilties ir nenusiminti, kai juos užklumpa nelaimės ir sunkumai. Jie atsigręžia į Allahą, prašydami pagalbos, paramos ir apdovanojimo.

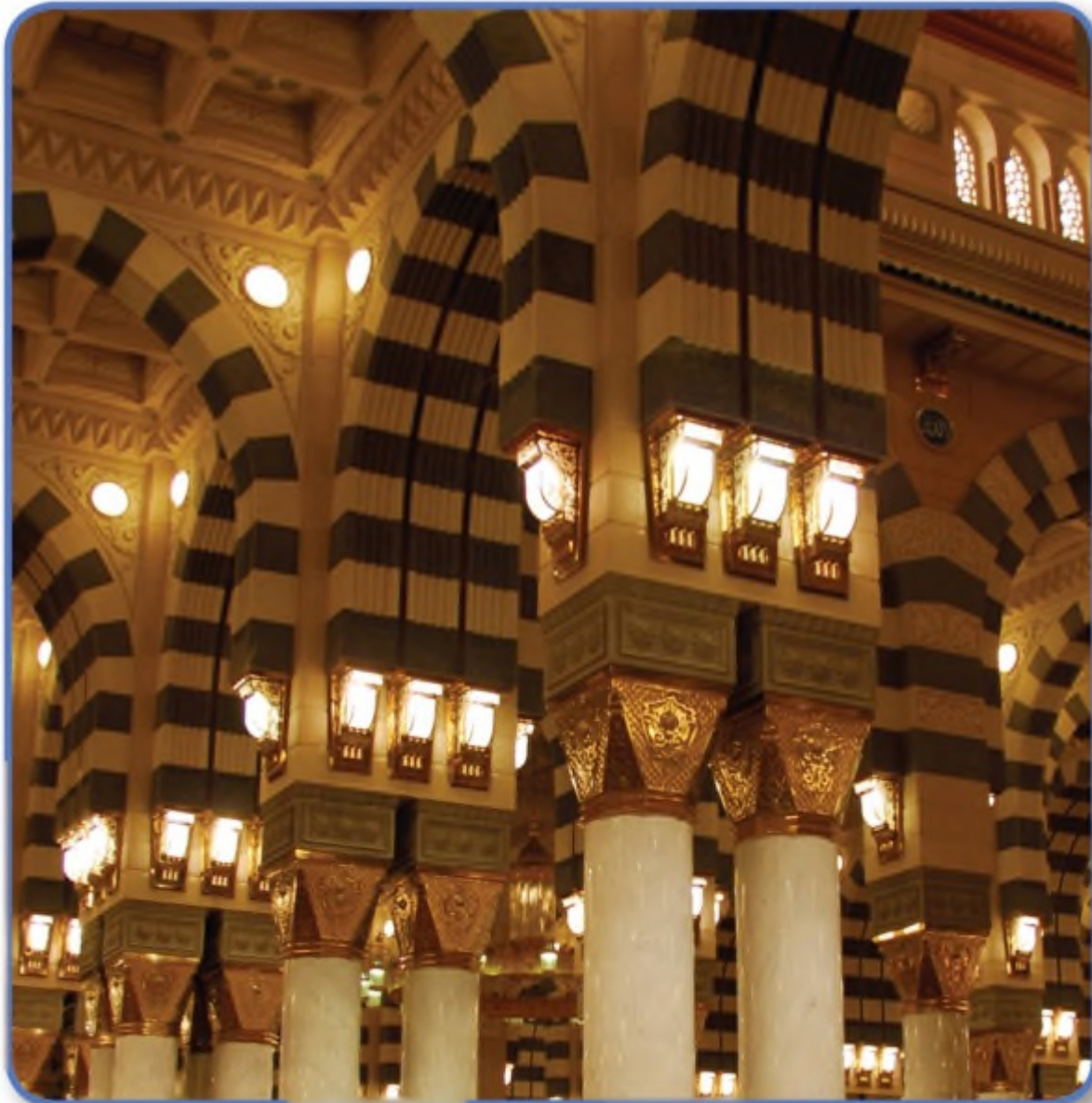
Šeši tikėjimo ramsčiai, užrašyti arabiška kaligrafija

Šis gražus tikėjimas Allahą ir Jo Nulėmimą padeda musulmonams pajusti sielos ramybę ir pasitenkinimą, nepaisant visos agresijos, įsibrovimų, okupacijų bei jų žemių, naftos ir gėrybių išnaudojimo, jau nekalbant apie jų kenčiamą neteisybę, šališkumą, diksriminaciją ir šmeižtą.

Štai tiek trumpai apie islamo tikėjimo ramsčius, kuriuos privalo tikėti tikri tikintieji.

PENKI TIKĖJIMO RAMSČIAI

Be tikėjimo ramsčių (teorinių aspektų), islamas mus moko, kaip pritaikyti šiuos įsitikinimus praktikoje. Musulmonas privalo išpildyti penkis pagindinius islamo ramsčius bei taip pat daryti gerus darbus. Trumpai ir aiškiai, tai yra penki islamo praktiniai ramsčiai:

M. Al Najjar nuotrauka

1. Šahaada (liudijimas, tvirtinimas):

Liudiju, kad nėra jokio kito dievo, verty garbinimo, išskyrus Allahą, ir liudiju, kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys.

Arabiškai šie žodžiai skambėtų taip:

Aš-hadu an lia iliaaha illia llah ua aš-hadu anna Muchammedar-rasūlu llah.

Tai liudijimas, kurį privaloma ištarti, priimant islamo religiją. Jis atspindi islamo grožį ir paprastumą.

2. Salaah (malda):

Penkių kasdienių privalomų maldų atlikimas (malda susideda iš stovėjimo, nusilenkimo, sukniūbimo, Korano skyrelių recitavimo, Allaho šlovinimo ir prisiminimo, Jo gailestingumo ir atleidimo bei Rojaus prašymo).

Kalbant apie maldų grožį ir galią: jos suteikia mūsų sieloms, mintimis bei širdims dvasinį augimą, psichologinį komfortą, palaikymą, palengvėjimą, ramybę bei pasitenkinimą.

Maldai grožio prideda dar ir tai, kad Dievo pranašai, tokie kaip Adomas, Nojus, Abraomas, Mozė, Jėzus ir Muchammedas, meldėsi ir lenkėsi vieninteliam tikrajam Dievui – Allahui. Taigi musulmonai seka šių didžių Dievo pranašų ir pasiuntinių pėdomis.

Be to, maldoje akivaizdžiai atsiskleidžia ir per ją išmokstama daug kitų gražių dalykų, tokių kaip meilės Dievui, paklusnumo ir nuolankumo Jam, maldavimo, vienybės, lygybės, nuoširdumo, kantrybės, kuklumo ir romumo.

Iš tiesų, nuoširdūs ir nuolankūs *zikr* (Allaho prisiminimas), *dua* (maldavimas), *istighfar* (atleidimo prašymas) ir *salaah* (malda) Vieninteliam Allahui yra puikūs, nuostabūs raktai į sielos ramybę, rimtį ir palaimą.

„Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, – o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“
(Koranas, 13:28)

„Ir tarė jūsy Viešpats: „Kvieskite mane, aš jums atsakysiu.“ (Koranas, 40:60)

Suleimano mečetė Stambule, Turkijoje

3. *Zakaah* (zakiatas):

Privalomasis tam tikros turimo turto dalies atidavimas neturtingiesiems ir vargstantiems. *Zakaah* arba privalomos labdaros davimas apvalo mus nuo godumo ir šykštumo, taip pat apvalo mūsų turtą ir pinigus bei moko rūpintis ir dalintis, tokiu būdu nutiesiant stiprius abipusės meilės ir pagarbos tiltus tarp turtingųjų ir vargšų. Iš tiesų, taip visuomenėje puoselėjama parama, pagalba, bendradarbiavimas ir solidarumas.

4. *Saum* (pasninkas):

Saum (pasninkavimas) yra susilaikymas nuo bet kokio maisto ir gėrimo bei lytinių santykių su sutuoktiniu tam tikrą laiką tarpą (nuo aušros iki saulėlydžio). Štai kelios nuostabios pasninkavimo pamokos ir naudos:

• **Dvasinė nauda**

Tai ugdo *takua* (dievobaimingumą) ir nuoširdumą. Ramadano pasninko mėnuo yra puiki galimybė pasiekti Dievo gailėstingumą ir atleidimą, išsigelbėti nuo Pragaro bei užsitarnauti amžinąjį gyvenimą Rojuje.

• **Moralinė ir emocinė nauda**

Ramadano mokykloje (t.y. pasninkaudami) mes patiriame ir sužinome apie alkį, kurį kenčia milijonai žmonių įvairiuose pasaulio kampeliuose. Tai įkvepia mus dalintis, užjausti, būti kuklius, dosnius ir gerus.

• **Pamokomoji nauda**

Pasninkavimas mus išmoko tam tikrų pamokų. Pavyzdžiui, mes galime išmokti, jog įmanoma pakeisti arba atsisakyti blogų įpročių, tokių kaip besaikis valgymas.

Taip pat tai mus drausmina ir moko būti kantrius ir santūrius. Dar daugiau, tai primena mums, kad Dievo pranašai, tokie kaip Muchammedas, Mozė ir Jėzus, irgi pasninkavo.

Nauda sveikatai

Pasninkaujant kūnas atsikrato toksinų ir perteklinių riebalų. Gydytojai ir dietologai rekomenduoja pasninkauti bei apibūdina pasninką kaip „nereikalingų medžiagų degintoją“ ir kaip „gydomąją terapiją“. Pasninkas yra puikus vaistas tam tikroms ligoms gydyti.

Tai yra tik kelios Ramadano mėnesio pasninko naudos ir gėrybės.

5. Chadž (piligriminė kelionė):

Chadž yra piligriminė kelionė į Mekką, kurią bent kartą gyvenime privalo atlikti kiekvienas fiziškai, protiškai bei finansiškai įgalus musulmonas.

Kaip ir kiti islamo ramsčiai bei principai, taip ir *chadž* turi daug pamokų, naudos ir gėrio. Milijonai tikinčiųjų (skirtingų spalvų, rasių, iš įvairių pasaulio kampelių) atsiliepia į Abraomo kvietimą. *Chadž* metu atliekamuose veiksmuose galime išvelgti nuostabius principus ir idėjas, tokius kaip: nuolankumą ir paklusimą Allahui, broliškumą ir seseriškumą islame, vieningumą, kantrybę, aukojimą, maldą, labdarą ir pasninką. Islamiška piligriminė kelionė (*chadž*) yra didžiausio ir

unikaliausio žmonijos istorijoje tokio pobūdžio religinio susirinkimo ar susibūrimo pavyzdys.

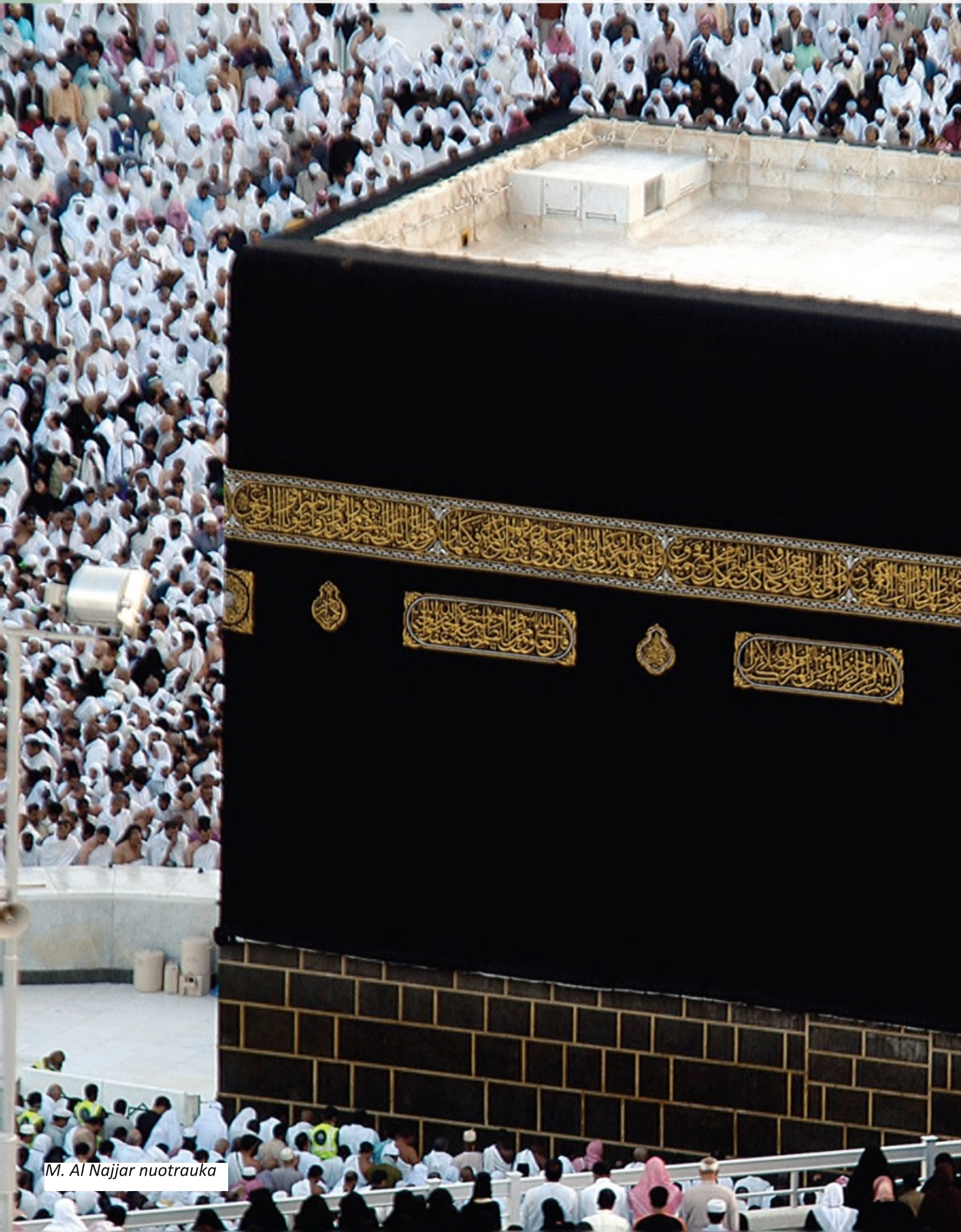
Malkolmas X ir kiti, nuvykę į Mekką atlikti *chadž*, tokiam nuostabiame visų rasių ir tautų suėjime, tarnaujančiame tik vienam Dievui ir sekančiame tik viena Žinia, išmoko tikrojo tikėjimo grožio, islamiško broliškumo ir lygybės pamokas.

„Mano piligriminė kelionė išplėtė mano akiratį. Ji apdovanojo mane naujomis įžvalgomis. Per dvi savaites Šventojoje Žemėje aš pamačiau tai, ko nebuvau matęs per trisdešimt devynerius metus čia, Amerikoje. Aš pamačiau visas rases, visas spalvas – nuo mėlynakių blondinų iki juodaodžių afrikiečių – tikroje brolybėje! Vienybėje! Gyvenančius vienodai! Garbinančius vienodai!“
Malkolmas X

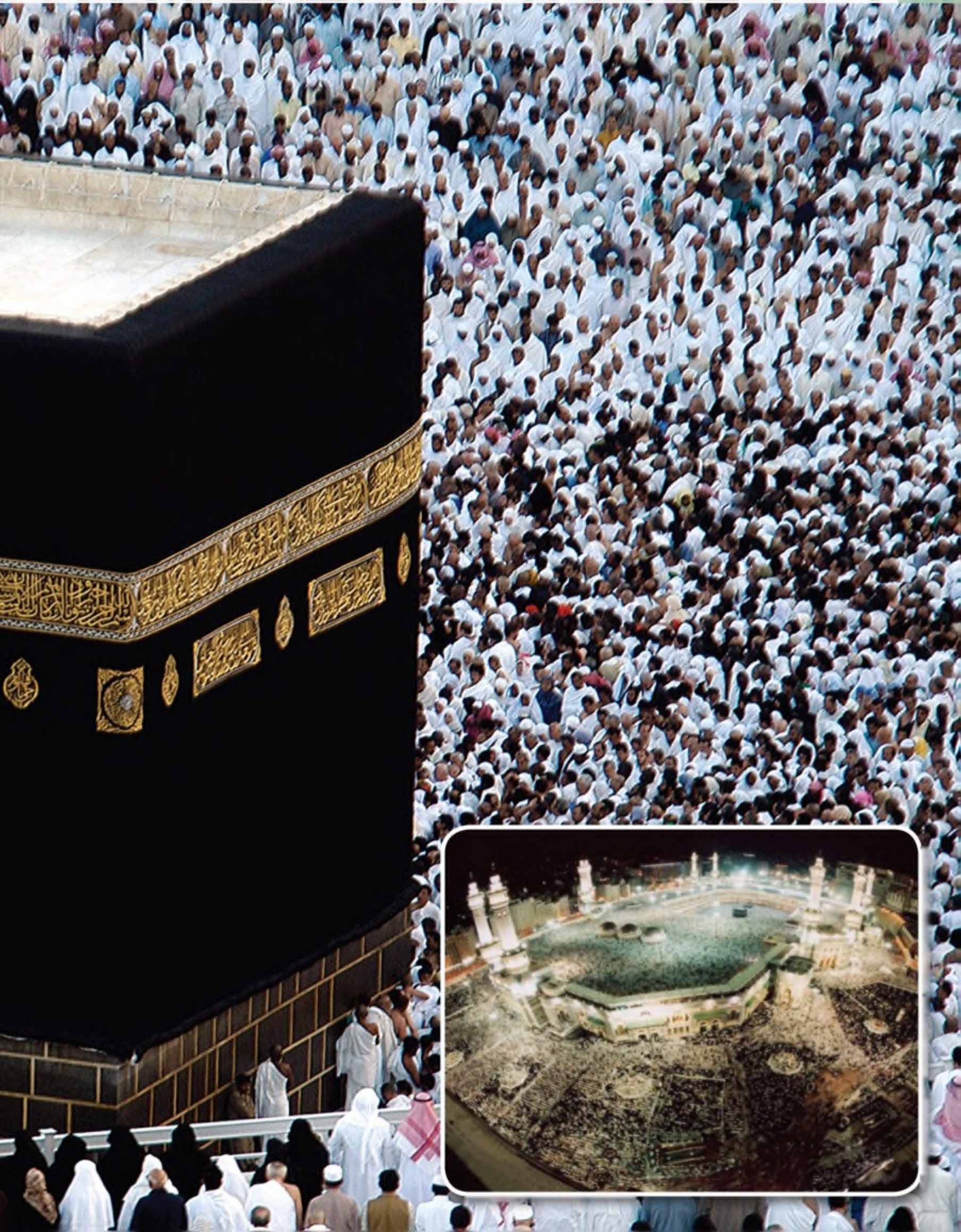
M. Al Najjar nuotrauka. Pranašo mečetė Medinoje

M. Al Najjar nuotrauka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَاءَ
فَإِذَا رَزَقْنَاهُ
سَأَلَ عَنِ الْغَيْبِ
وَهُوَ الْغَنِيُّ
الْعَلِيمُ

TREČIOJI DALIS

Šlovingojo Korano grožis ir tyrumas

Šlovingasis Koranas yra Dievo (Allaho) apreikšta, žmonių gyvenimus reguliuojanti ir valdanti konstitucija. Joje tobulu Kūrėjo Žinojimu kalbama apie Jo kūriniją. Ji atskleidžia tiesą ir kviečia žmoniją į teisingą kelią. Joje yra svarbios informacijos apie žmogaus lemtį.

Tuomet, kai žmonės stengiasi suvokti jį ir pritaikyti jo mokymus, Šlovingasis Koranas apšviečia ir pakelia žmones į aukščiausią dvasinį, moralinį, intelektualinį ir socialinį lygmenį. Koranas yra amžinas stebuklas, suteiktas paskutiniajam Pranašui Muchammedui, kaip jo buvimo pranašu įrodymas. Jis yra unikalus ir jo neįmanoma atkartoti. Apreikštas prieš keturiolika šimtmečių, šiandien savo originalioje arabiškoje formoje jis išlikęs visiškai nepalietas ir nepakeistas. ²

M. Al Najjar nuotrauka

M. Al Najjar nuotrauka

Norint su jumis pasidalinti keliomis gražiomis eilutėmis iš begalinio Dievo Žodžio ir Išminties vandenyno, dėl ribotos šios knygos apimties man buvo labai sunku pasirinkti, ką pateikti ir ko ne.

Taigi, jei norite sužinoti daugiau apie šiuos gražius ir tyrus vienintelio ir tikrojo Dievo lobius, kviečiu jus pačius paskaityti Koraną. Pasistenkite gauti autentišką Šlovingojo Korano kopiją arba galite atsisiųsti elektroninę jo kopiją iš patikimų islamiškų interneto svetainių (pvz. www.sultan.org).

GRAŽIOS KORANO EILUTĖS

Visos Korano eilutės yra Dievo Žodis. Paskaitykime ir pasigėrėkime keliomis nuostabiomis Šlovingojo Korano ištraukomis, atskleidžiančiomis islamo požiūrį į kai kuriuos kritinius ir svarbiausius principus.

Atleidimas ir išsigelbėjimas

„Sakyk: O vergai Mano, kurie buvote nesaikingi savo nenaudai: nenusivilkite Allaho malone! Iš tiesų Allahas atleidžia visas nuodėmes, juk Jis – Atleidžiantis, Maloningas!“ (Koranas, 39:53)

Kai siela atgailauja ir sugrįžta pas Allahą, Jis atsigręžia į Savo tarną, priimdamas atgailą ir atleisdamas. ³

Taip! Allahas atleidžia visas nuodėmes, jei mes nuoširdžiai į Jį atsigręžiame. Koks nuostabus sandoris!

„Iš tiesų Allahas myli su atgaila besikreipiančiuosius ir myli apsivalančiuosius!“ (Koranas, 2:222)

Allahas islame neabejotinai yra taikos, gailestingumo ir atleidumo šaltinis, o ne neapykantos, kraujo praliejimo ir terorizmo šaltinis.

Taigi, pagal islamą, norint išsigelbėti ir užsitarnauti amžinąjį gyvenimą, reikia tiesiog atsigręžti į Allahą, tikėti Juo vieninteliu ir daryti gerus darbus. Nėra jokio reikalo nukryžiuoti ar už kitų nuodėmes nužudyti nekaltą, gerą žmogų. Islamas taip pat liepia savo pasekėjams (musulmonams) būti atlaidiems.

Tai tiek trumpai apie šį nuostabų išsigelbėjimo ir atleidimo principą islame. Islamas tikrai yra gailestingumo ir atleidumo religija.

Teisingumas

„O jūs, kurie patikėjote! Būkite tvirti dėl Allaho teisingai liudydami; ir nevenkite teisingumo bijodami žmonių neapykantos. Būkite teisingi, tai – arčiau dievobaimingumo, ir bijokite Allaho, iš tiesų Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!“ (Koranas, 5:8)

Islamas moko mus elgtis teisingai su visais žmonėmis, būtų tai draugai ar priešai, ir visuomet – tiek taikos, tiek ir karo metu.

Jis moko savo pasekėjus vadovautis besąlygišku teisingumu ir nuo asmeninių troškimų, socialinių bei kultūrinių aplinkybių ar laikinų situacijų nepriklausančia morale. ⁴

„Allahas iš tikro įsako jums grąžinti patikėtąjį turtą jo valdytojams ir, kada jūs teisiatė žmones, teiskite teisingai.“
(Koranas, 4:58)

Kaip praktinis islamo grožio, amžinųjų vertybių, gailėstingumo ir teisingumo pavyzdys yra tai, kad islamas liepia mums saugoti, kaip musulmonų mokslininkai įvardina, – penkis būtiniausias dalykus.

Penki būtiniausi dalykai

Islamą moko musulmonus saugoti savo ir kitų:

1. Religiją.
2. Sielą (gyvybę).
3. Protą.
4. Garbę (orumą).
5. Pinigus (ir visą kitą nuosavybę).

Šlovingame Korane gražiai pabrėžiama, kad tas, kuris nužudo nekaltą sielą, ***„tasai tarsi būtų nužudęs visą žmoniją. O kas sielą išsaugojo, tasai tarsi būtų išsaugojęs visą žmoniją.“*** (Koranas, 5:32)

Apie tikėjimo laisvę ir jo apsaugą Didingajame Korane sakoma:

„Nėra prievartos religijoje“ (Koranas, 2:256)

Tokiu būdu islamas gerbia žmoniją ir nieko neverčia jėga priimti tikėjimą. Tokia yra islamo tiesa, grožis, teisingumas, malonė ir tolerancija, santykiuose su ne musulmonais. ⁵

Taigi mes turime būti nuoširdūs, objektyvūs ir teisingi, kai vertiname kitus. Ir prisiminkime, ką Allahas mums sako Šlovingajame Korane:

„Tenepastumia žmonių neapykanta jums jūsų į nuodėmę. Būkite teisingi, tai – arčiau dievobaimingumo.“

(Koranas, 5:8)

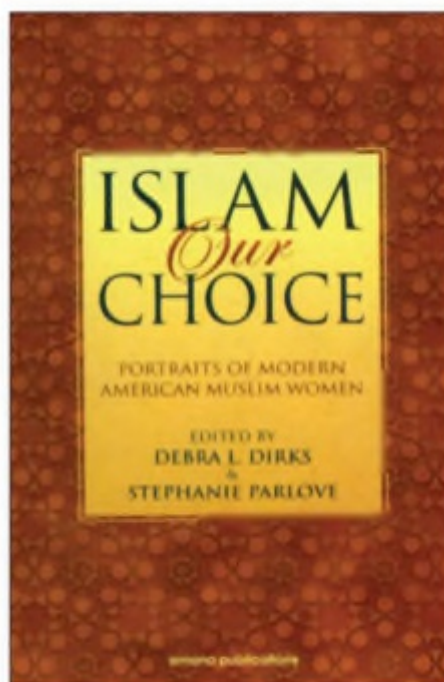
Vis dėlto, kalbant apie tuos nesąžiningus politinius ir religinius lyderius, rašytojus, istorikus ir žiniasklaidos atstovus, kurie neteisingai kaltina islamą ir visus musulmonus terorizmu ir teigia, kad islamas buvo skleidžiamas prievarta ir kardų, ir tuos nesveiko proto bei sergančių širdžių žmones, kurie vaizduoja Allahą, vienintelį tikrąjį Dievą, ir Jo paskutinįjį Pranašą Muchammedą blogiausiuose ir šlykščiausiuose piešiniuose bei karikatūrose, man įdomu:

• Ar tai yra tai, ką reiškia laisvė ir žodžio laisvė? Ar nėra naudojami dvigubi standartai, kai kalba pasisuka apie islamą ir musulmonus? (Pavyzdžiui, kodėl niekada nesame girdėję termino „krikščionis teroristas“ arba „žydai teroristas“, nors ir netrūksta šių tikėjimų žmonių vykdomų nusikaltimų?)

• Ar kiekvienam galima įžeidinėti, keiksnoti ir niekinti kitus žmones bei jų įsitikinimus arba kaltinti juos visus terorizmu?

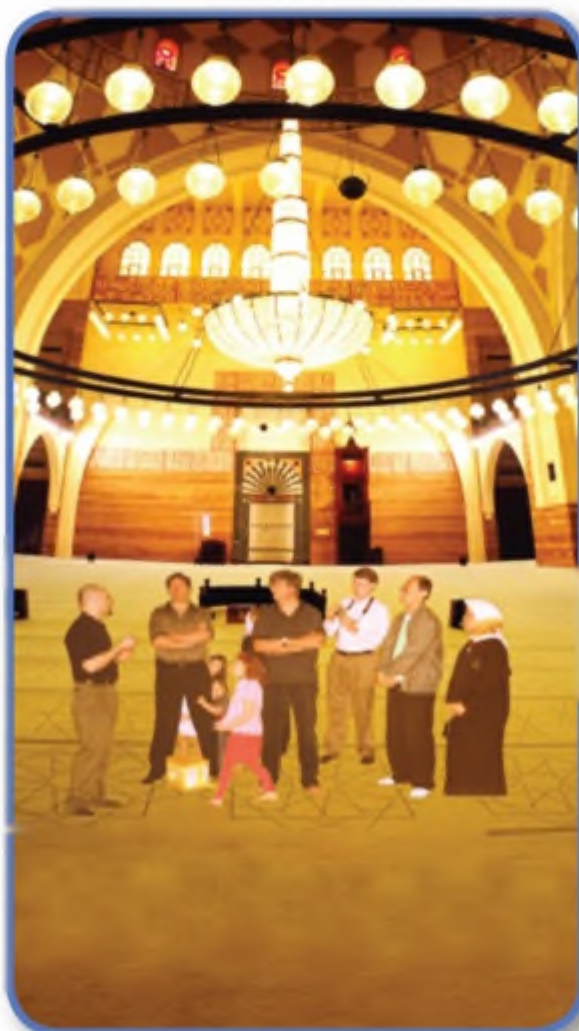
• Ar tai yra tai, kaip jaunoji karta mokyklose, koledžuose ir bendrai visuomenėje yra mokoma civilizuotumo, demokratijos ir laisvės?

• Ar tikrai islamo kardas nūdien verčia tūkstančius išmintingų, objektyvių, nuoširdžių bei plačių pažiūrų vyrų ir moterų visame pasaulyje priimti islamą? (Daugelyje knygų, straipsnių bei internetinių svetainių diskutuojama, kodėl ir kaip šie broliai ir seserys atsivertė į islamą. Pavyzdžiui, aš rekomenduočiau knygą „Islamas – mūsų pasirinkimas: modernių amerikiečių musulmonių moterų portretai.“ Redaguota Debra L. Dirks ir Stephanie Parlove. Galima įsigyti internetu).

Be to, remiantis paskutinėmis Amerikos ir Vakarų Europos ataskaitomis, *islamas yra greičiausiai pasaulyje auganti religija.* ⁶

Taigi, kodėl islamas?

Atskleidžiant islamo grožį ir jo didingą civilizaciją

Lygybė

„O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėt vienas kitą. Juk kilniausias tarp jūsų – pats dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visąžinis, Išmanantis.“ (Koranas, 49:13)

Patvirtindamas šį nuostabų lygybės principą islame, Pranašas Muchammedas savo paskutiniame pamoksle sakė:

„O žmonės, jūsų Dievas yra vienas ir jūsų tėvas yra vienas. Jūs visi esate iš Adomo, o Adomas yra iš žemės dulkių. Ir arabas nėra viršesnis už ne arabą, ir ne arabas nėra viršesnis už arabą. Baltasis nėra viršesnis už juodaodį ir juodaodis nėra viršesnis už baltąjį. Jūs esate visi lygūs. Nė vienas nėra viršesnis už kitą, išskyrus dievobaimingumu ir gerais darbais.“

Islamas mūsų nemoko nekęsti ar žeminti kitus dėl jų rasės, odos ar akių spalvos arba tautybės.

Islamas yra praktinė priemonė prieš pasaulyje pasireiškiančius rasinius konfliktus ir diskriminaciją.

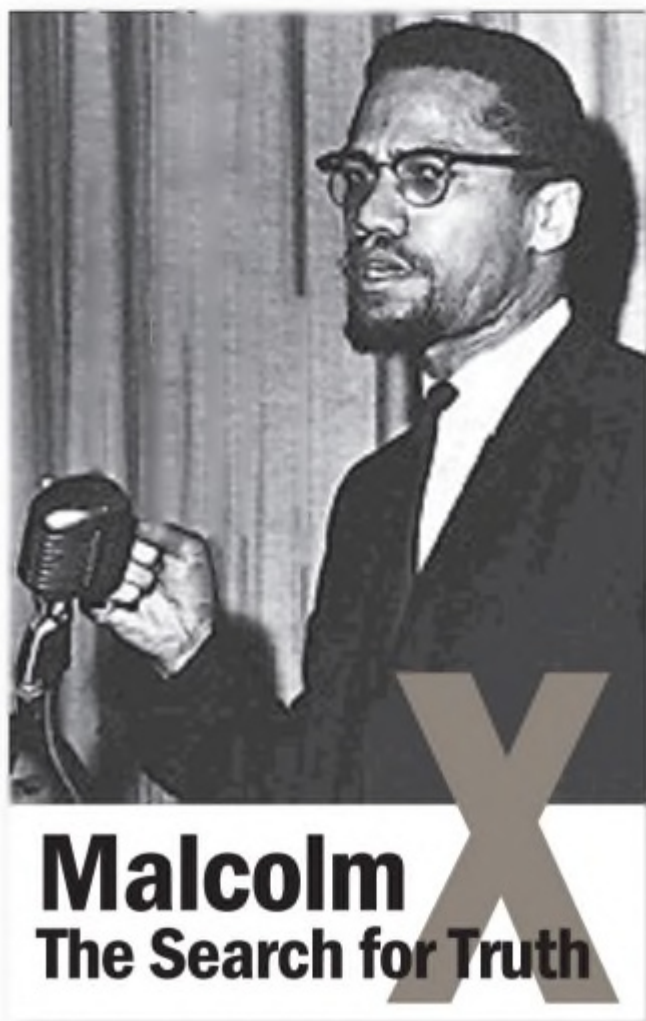
Islame juodieji ir baltieji yra tos pačios žmonių rasės broliai ir seserys. Jie visi yra iš vieno tėvo, Adomo, kuris buvo sukurtas iš žemės dulkių. Taigi, mes visi esame iš žemės ir mes sugrįšime į žemę, ir vėl pavirsime dulkėmis.

Seserys dvynės

Tai yra svarbi pamoka, kurią galime išvesti iš aukščiau paminėtų Korano ištraukų ir Pranašo paskutiniojo pamokslo. Ir tai buvo pamoka, kurią išmoko Malkolmas X, kai nuvyko į Mekką atlikti chadž (piligriminės kelionės).⁷

Taigi, kodėl kai kurie žmonės jaučiasi ar elgiasi arogantiškai arba puikuoja prieš kitus?

Žinios universalumas ir vienumas

„Sakykite: Mes patikėjome Allahą ir tuo, kas Jo mums buvo siųsta, ir kas siųsta Ibrahimui (Abraomui), Ismailui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir gentainiams, ir kas buvo dovanota Mūsai (Mozei) ir Isai (Jėzui), ir kas buvo jų Viešpaties dovanota pranašams. Mes neišsikiram kurio nors vieno iš jų, ir Jam mes atsiduodam.“
(Koranas, 2:136)

Musulmonai myli ir tiki visus Dievo pranašus, įskaitant Adomą, Nojų, Abraomą, Izmaelį, Izaoką, Jokūbą, Mozę, Jėzų ir Muchammedą (lai jiems visiems būna Allaho palaima ir taika).

Pranašas Muchammedas pasakė: *„Iš visų žmonių aš esu artimiausias Jėzui, Marijos sūnui. Nebuvo kito pranašo tarp manęs ir jo (Jėzaus). Pranašai yra broliai: jų motinos – skirtingos, bet jų religija – viena.“*

**Kokia yra ši universali ir vienintelė
tikroji visų Dievo pranašų religija?**

KITOS GRAŽIOS, SUSIMĄSTYTI PRIVERČIANČIOS EILUTĖS

Šlovingojo Korano grožis, saldumas ir tyrumas yra beribis. Taigi leiskite pacituoti kelias Korano eilutes be jokio komentaro ar paaiškinimo. Norėčiau, kad jūs jas apgalvotumėte ir apmąstytumėte. Pabandykite atrasti dar daugiau paskutiniojo apreiškimo, Korano, lobių.

Allahas ir Jo Pasiuntinys

„Jis – Tas (Allahas), Kuris siuntė Savąjį Pasiuntinį (Muchammedą) su tiesioginiu vadovavimu ir tiesos religija.“ (Koranas, 48:28)

„Muchammedas nebuvo tėvas kuriam nors iš jūsų vyrų, o tik – Allaho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas (paskutinis iš pranašų). Allahas žino kiekvieną daiktą.“ (Koranas, 33:40)

Ramybė ir Rojus

„Jis – Tas, Kuris atsiuntė ramybę į tikinčiųjų širdis, kad jie padidintų tikėjimą savuoju (dabartiniu) tikėjimu... Kad įvestų tikinčius vyrus ir moteris į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, amžinajam gyvenimui ten, ir kad atleistų jiems jų blogus darbus, ir tai priešais Allahą yra didelis laimėjimas.“
(Koranas, 48:4-5)

„O tu, siela nusiraminiusi! Grįžk pas savo Viešpatį patenkinta, ir tavo Viešpats patenkintas tavim. Įženk į Mano vergų ratą, ir ženk Mano Rojun!“ (Koranas, 89:27-30)

Vyrai ir moterys (islame)

„Iš tiesų musulmonai ir musulmonės, tikintys ir tikinčios, nuolankūs ir nuolankios, teisingi ir teisingos, kantrūs ir kantrios, dievobaimingi ir dievobaimingos, duodantys ir duodančios išmaldos, pasninkaujantys ir pasninkaujančios, saugantys savo skaistybę ir saugančios, dažnai minintys ir miničios Allahą, – parengė jiems Allahas atleidimą ir didelį apdovanojimą!“ (Koranas, 33:35)

„O tas, kas daro gerus darbus – nesvarbu vyras ar moteris, ir, be to, tikintis, – tai šie pakliūs į Rojų.“ (Koranas, 4:124)

Nuostabūs pamokymai

„Ir skubėkite siekti atleidimo iš jūsų Viešpaties ir Rojus sodų, kurių plotis – padangės ir žemė, paruošti dievobaimingiesiems, kurie aukoja ir džiaugsme, ir nelaimėje, užgniaužia pyktį ir atleidžia žmonėms. Iš tiesų Allahas myli darančius gera! O tie, kurie pasielgė niekšingai arba nuskriaudė patys save, atsiminė Allahą ir paprašė savo nuodėmių atleidimo, – o kas atleidžia nuodėmes, išskyrus Allahą? – ir nesispyrioja ką jie padarę, žinodami, – šitiems dovana – jų Viešpaties atleidimas ir Rojus sodai, kur apačioj srūva upės, – amžinai jie bus ten – ir nuostabus atlygis gera darantiesiems!“ (Koranas, 3:133-136)

Nurodymai

„Negarbinkite nieko, išskyrus Allahą, gražiai elkitės su tėvais ir su artimaisiais, našlaičiais ir vargšais, ir kalbėkite su žmonėmis tik gerus dalykus.“ (Koranas, 2:83)

Minėjimas ir ramybė

„Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, – o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“ (Koranas, 13:28)

Apibendrinant šį skyrelį, patikėkite, Korano tiesos, grožiai ir stebuklai neturi pabaigos. Kuo daugiau skaitome, tuo daugiau atrandame ir tuo labiau jaučiamės lyg vėl skaitytume jį pirmą kartą.

„Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“ Užrašyta gražia arabų kaligrafija

Taip pat yra ir daugiau kitų domėjimosi sričių, tokių kaip autentiškas, lingvistinis, mokslinis, gydomasis ir stebuklingasis Korano pobūdžiai, kurių čia neįtraukiau dėl ribotos knygelės apimties.

KETVIRTOJI DALIS

Intarpas: gražus straipsnis

ADOMO IR IEVOS RELIGIJA

Linda Barto * (JAV)

Vienas iš islamo puikumų yra atradimas, kad Dievas, sukūręs žmoniją dvasinių būtybių pavidalu, nepaliko mūsų patiems sau išsiaiškinti mūsų dvasinio gyvenimo vertę ir paskirtį. Jis apdovanojo mus mąstančiu protu, kuris ieško tiesos. Jis suteikė kiekvienam žmogui teisingo vedimo taure, kuri niekada neištuštėja, tol, kol jis ar ji iš jos geria. Per Dievo tobulumo prizmę, Jo šviesa užlieja gailėstingumo, malonės ir teisingumo vaivorykšte, ir mūsų sielos nuspalvinamos tobulu tikėjimu, kurį Dievas mums sukūrė.

Dievas sukūrė pasaulį ir viską, kas jame, žmonijos naudai, taigi yra logiška, jog Jo kūryboje yra ir teisinga, tobula religija. Kokia buvo religija, kurią Dievas paskyrė Adomui ir Ievai?

Pasak Korano, mums parinkta religija buvo tiesiog visiškas paklusimas Dievui, kas arabiškai vadinama islamu.

Koranas apibūdina tai kaip Abraomo, kuris vadinamas Dievo draugu, religija – jis tiesiog pakluso Dievui.

Pagal islamą, kiekvienas žmogus gimsta su siela, paklūstančia Dievui, bet jis ar ji yra laisvi daryti pasirinkimus, kurie priartina arba atitraukia nuo teisingo gyvenimo, kuriam jis ar ji buvo sukurti.

Tam tikru gyvenimo momentu kiekvienas žmogus turi asmeniškai apsipręsti, ar likti paklusimo Dievui kelyje ar įsitraukti į egoistinį, materialistinį ir nepagarbių pasitenkinimų kupiną sugedusį gyvenimo būdą. Žinoma, daug ką iš teisingo ir gero kelio išveda netikintys tėvai, nepalankios ar tragiškos aplinkybės, dvasinio ugdymo trūkumas. Islame Dievas suprantamas kaip Vienintelis, Kuris teisia pagal kiekvieno asmens nusimanymą ir įgimtus polinkius, tad galime būti tikri, kad Jo sprendimas Teismo dieną bus teisingas.

Kai žmogus visiškai paklūsta Dievui, visi žmogiškieji aspektai – protas, kūnas ir siela – turi būti paskirti Dievui. Laikyti sielą švaria per maldą ir garbinimą yra gyvybiškai svarbu, bet taip pat yra svarbu suteikti protui naudingų žinių, o kūnui – sveiką gyvenimo būdą. Islamas siūlo galimybę pilnai save atrasti tame, kam esi sukurtas.

Tampant musulmonu, tampama tikroju savimi, nes užnugaryje paliekamas visas sunkusis bagažas ir einama keliu, kuriame jau buvo mūsų pėdos, kai tik atėjome į šį pasaulį.

Dinamiškos islamo tiesos gali praplėsti ir paaiškinti visų religijų tiesas, taip padedant tikintiesiems atskirti ir atmesti melą. Islamo apimtis yra universali.⁸

Linda Barto yra amerikiečių rašytoja, poetė ir menininkė.

M. Al Najjar nuotrauka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَذَا الْقَدْحُ الْمَعْرُوفُ بِالسُّمْرِقِيَّةِ
الْمَعْرُوفِ بِالسُّمْرِقِيَّةِ
الْمَعْرُوفِ بِالسُّمْرِقِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

PENKTOJI DALIS

Tiesa apie Paskutinįjį Pranašą

Muchammedas, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, Abdullah sūnus, gimė Mekkoje apie 570 metus. Tarp savo gentainių buvo žinomas kaip **Al-Amyn (patikimasis)**.

Kai Muchammedui suėjo keturiasdešimt metų, jį su apreiškimu aplankė angelas Gabrielius. Pirmiausia Muchammedui buvo liepta atvesti į islamą savo artimiausią šeimą, įskaitant jo žmoną Khadidžą, ir netrukus jam buvo apreikšta pradėti skelbti Žinią visai žmonijai. Per ateinančius savo gyvenimo metus jis perdavinėjo Allaho (Dievo) Žinią kitiems, pats būdamas puikiausiu ir idealiausiu pavyzdžiu žmonijai. Pranašas Muchammedas paliko šį pasaulį 632 metais, sulaukęs šešiasdešimt trejų.

Pranašo mečetė Medinoje

Pranašas Muchammedas, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, vadinamas „pranašų antspaudu“, nes jis yra paskutinytis Pranašas, pasiųstas patvirtinti visą tiesą, kuri buvo apreikšta iki jo, įskaitant ir originaliąją Jėzaus Evangeliją.

Šlovingasis Koranas liudija, kad **„Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys, ir pranašų antspaudas.“** (Koranas, 33:40)

Patvirtindamas savo ryšį su Jėzumi, Pranašas Muchammedas paminėjo: **„Jei žmogus tiki Jėzų ir paskui tiki mane (Muchammedą), jis gaus dvigubą apdovanojimą.“**

Taip pat Pranašas Muchammedas sakė: **„Iš visų žmonių esu artimiausias Jėzui, Marijos sūnui, nes tarp manęs ir jo (Jėzaus) nebuvo kito pranašo.“**

Šie Pranašo žodžiai mums parodo, kaip Muchammedas gerbė Jėzų, tebūnie jiems taika ir Allaho palaima. Šią pranašystę Jėzus perdavė Biblijoje. Pristatysiu ją netrukus.

DIDI PRANAŠO MUCHAMMEDO ASMENYBĖ

Per visą istoriją ne vienas doras žmogus Muchammedo vaikystės, jaunystės, pranašavimo iki pat jo mirties laikotarpiais matė jo ypatingą didžią asmenybę, su nepakartojamu charakteriu ir vertybėmis. Jis buvo gailėstingas, sąžiningas, nuoširdus, geras ir kuklus. Kiekviena jo privataus gyvenimo detalė ir vieši pareiškimai yra tiksliai ir autentiškai užrašyti ir patikimai išsaugoti iki šių dienų.

Jis buvo Pranašas, Pasiuntinys, religinis mokytojas, socialinis reformatorius, moralinis vedlys, lyderis, valstybės veikėjas, ištikimas draugas, nuostabus bendražygis, atsidavęs sutuoktinis ir mylintis tėvas.

Indas, filosofijos profesorius Ramakrishna Rao, savo knygelėje **„Muhammad: The Prophet of Islam“** („Muchammedas – islamo Pranašas“) vadina jį „tobulu žmogaus gyvenimo pavyzdžiu“. Profesorius Rao paaiškino:

„Sudėtingiausia yra perprasti visą tiesą apie Muchammedo asmenybę. Kokia dramatiška vaizdingų epizodų seka! Štai Muchammedas – Pranašas. Štai Muchammedas – karys, Muchammedas – verslininkas, Muchammedas – valstybės veikėjas, Muchammedas – oratorius, Muchammedas – reformatorius, Muchammedas

– prieglobstis našlaičiams, Muchammedas – vergų gynėjas, Muchammedas – moterų išlaisvintojas, Muchammedas – teisėjas, Muchammedas – šventasis. Kiekviename iš šių didingų vaidmenų, kiekvienoje iš šių žmogaus veiklų, jis – didvyris.“⁹

Istoriškai, per trumpą, maždaug dvidešimt trejų metų pranašystės skleidimo laikotarpį, Muchammedas visiškai pakeitė Arabijos pusiasalį:

- Iš pagonybės ir stabmeldystės į paklusimą Vienam Dievui;
- Iš tarpgentinių nesutarimų ir karų į solidarumą ir susitelkimą;
- Iš girtavimo ir pasileidimo į blaivybę ir pamaldumą;
- Iš įstatymų nepaisymo ir anarchijos į drausmingą gyvenimą;
- Iš visiško moralinio žlugimo į aukščiausio lygio moralinį tobulumą.

Žmonijos istorijoje, prieš tai ir po to, nėra buvę tokių visapusiškų visuomenės ar vietovės pokyčių, ir, įsivaizduokite, visi šie neįtikėtini stebuklai įvyko tik per du dešimtmečius.

PASAULIO RAŠTAI APIE MUCHAMMEDĄ

Pagrindinė šios knygelės tema nėra kituose Raštuose esamų pranašysčių apie Muchammedo atėjimą detalizavimas, bet paminėsiu, kad musulmonų mokslininkai tokių pranašysčių rado zoroastriečių, induistų, budistų, judėjų ir krikščionių Raštuose.

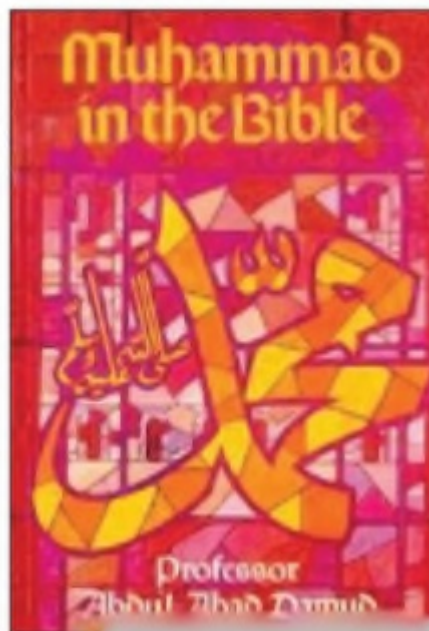
Iš tiesų, Muchammedo paminėjimas kituose Raštuose yra labai įdomi tema, kuri išsamiai išnagrinėta daugybėje knygų ir straipsnių, o taip pat ir internete (daugiau informacijos šia tema rasite Dr. Zakir Naik tinklalapyje www.irf.net arba tiesiog paieškoje surinkus šiuos žodžius:

Pranašas Muchammedas, Muchammedas induistų raštuose, Muchammedas Biblijoje ir pan.).

Viena iš knygų, pavyzdžiui, būtų A. H. Vidyarthi ir U. Ali parašyta knyga „**Muhammad in Parsi, Hindu, and Buddhist Scriptures**“ („Muchammedas zoroastriečių, induistų ir budistų raštuose“).

Profesorius Abdul-Ahad Dawud (anksčiau žinomas kaip pastorius David Benjamin) savo nuostabioje knygoje „**Muhammad in the Bible**“ („Muchammedas Biblijoje“), komentuodamas Biblijoje pateiktą pranašystę apie Pranašą, kuris „kaip Mozė“, atėjimą, paaiškino:

„Pakartoto Įstatymo knygoje, 18, 18 skaitome: „Išugdysiu jiems pranašą, kaip tave (t. y. Mozę), iš jų giminių ir įdėsiu savo žodžius į pranašo lūpas.“ Jei šie žodžiai nebūtų apie Muchammedą, jie tebebūtų neišsipildę. Pats Jėzus niekada neteigė esąs paminėtasis Pranašas... Kaip tiki jo bažnyčia, Jėzus sugrįš kaip teisėjas, o ne įstatymų davėjas, tačiau pažadėtasis turi ateiti su „įstatymo liepsna“ „Jo dešinėje“. (Įst 33, 2)“

Musulmonų mokslininkai teigia, kad šioji pranašystė yra būtent apie Muchammedą. Mozė ir Muchammedas yra panašūs daugeliu dalykų. Jų vardai prasideda ta pačia raide. Jie panašūs savo natūraliu gimimu, santuokomis, misijomis ir natūraliomis mirtimis. Abu buvo pranašai, valdytojai, lyderiai ir valstybės veikėjai. Abu atnešė „įstatymo liepsną“. Kita vertus, Jėzus nepanašus į Mozę daugeliu atžvilgių: savo gimimu, misija, ir gyvenimo pabaiga. Jėzus nevedė, nevaldė savo tautos, nekovojo karuose kaip Mozė.

Verta paminėti, kad „pranašą <...> iš jų giminių“ reiškia pranašą iš izraelitų giminių, t.y. izraelitų (Abraomo sūnaus Izmaelio palikuonių – arabų, vert. past.).

Naujajame Testamente Jėzus taip pat išpranašavo kito Globėjo atėjimą. Jėzus pareiškė: „**Ir Jis duos jums kitą Globėją.**“ (Jn 14, 16)

Be to, Jėzus sakė:

„Bet sakau jums gryną tiesą: jums geriau, kad aš iškeliauju, nes jei neiškeliausiu, pas jus neateis Globėjas. O nukeliavęs aš jį jums atsiųsiu. Jis ateis ir parodys pasauliui, kaip jis klysta dėl nuodėmės, dėl teisybės, dėl teismo. <...> Dar daugel jums turėčiau kalbėti, bet dabar jūs negalite

pakelti. Kai ateis toji Tiesos Dvasia, jus ji ves į tiesos pilnatvę. Ji nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi, ir praneš, kas turi įvykti. Ji pašlovins mane.” (Jn 16, 7-14)

Taigi, kas yra tas „kitas Globėjas“, ateisiantis po Jėzaus?

Iš tiesų, musulmonų mokslininkai dėl daugelio priežasčių teigia, kad tikrai Muchammedas pilnai išpildė Jėzaus pranašystę. Kelias jų paminėsime:

● Jėzaus paminėtu „**kitu Globėju**“ negali būti Šventoji Dvasia, nes Biblijos Šventoji Dvasia (pagal krikščionių tikėjimą, vienas iš Trejybės – Dievo-Tėvo, Dievo-Sūnaus ir Dievo-Šventosios Dvasios – asmenų) jau buvo iki Jėzaus misijos ir jos metu, o **Globėjas** turėjo ateiti vėliau.

- Be to, Muchammedas atėjo įspėti žmones apie nuodėmę bei liepti jiems daryti gera. Jis buvo valdytojas ir teisėjas su „įstatymo liepsna“ „Jo dešinėje“ rankoje.
- Muchammedas vedė žmones į pagrindinę tiesą – vieną tikrąjį Dievą, tiesą apie tikrąjį gyvenimo tikslą, tiesą apie Būsimąjį amžinąjį gyvenimą ir daugelį kitų dalykų.
- Per jį siuntusiojo Allaho (Dievo) jam duotas pranašystes bei stebuklus jis parodė mums daug nutiksiančių įvykių.
- Muchammedas buvo Pranašas, kuris „**nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdęs.**“ Jis buvo tas, per kurį Dievas apreiškė Savo Žodį – Šlovingąjį Koraną. Ir Muchammedas skelbė Dievo Žodį Allaho vardu. Biblijoje pranašauta, kad „**pranašas kalbės Mano vardu**“ (Įst. 18, 19). Ir iš tikrųjų, Šlovingojo Korano skyriai prasideda fraze „***vardan Allaho.***“

● Muchammedas ir Šlovingasis Koranas iš tiesų pašlovino Jėzų. Jo garbei musulmonai mielai savo vaikams duoda vardą Isa (arabų kalboje reiškiantį Jėzus).

Taip pat, kai žydai paklausė Jono Krikštytojo, kas jis toks, jis neigė, esąs Kristus ar Elijas, ar tas Pranašas. „<...> „Kas tu esi?“ Jis (Jonas) prisipažino nesigindamas. Jis prisipažino: „Aš nesu Mesijas!“ Jie ir vėl klausė: „Tai kas gi tu? Gal Elijas?“ Jis atsakė: „Ne!“ – „Tai gal tu tas pranašas?“ Jis atsakė: „Ne!“ (Jn, 1, 19-21)

Vėlgi, musulmonų mokslininkai teigia, kad būtent Muchammedas paminėtas šiame Biblijos tekste:

„Tai gal tu tas pranašas?“ Jis atsakė: „Ne!“ Taigi, kas yra tas Pranašas? Aišku, kad „tas Pranašas“ nėra Jonas Krikštytojas ir ne Jėzus Kristus, kaip pats Jonas paliudijo.

Štai kodėl išmintingas, sąžiningas ir nuoširdus tiesos ieškotojas turėtų objektyviai užduoti atsakyti į šiuos klausimus:

● **Kas yra tas Pranašas?**

● **Kas yra tikrasis Pranašas, atėjęs po Jono ir Jėzaus, perdavinėjęs jų pačių autentišką žinią apie vienintelį tikrą Dievą?**

Jis – Muchammedas!

KAS KALBAMA APIE PRANAŠĄ MUCHAMMEDĄ?

Apie Pranašą Muchammedą, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, gausiai prirašyta. Paminėsime kelis žymių žmonių teiginius:

Žymus istorikas Lamartine minėjo: *„Jei tikslo didybė, resursų menkumas ir nuostabūs rezultatai yra trys genijaus požymiai, kas išdrįstų bet kurią didžių modernųjų laikų asmenybę lyginti su Muchammedu?“*

O jo išvada buvo: *„Turint omeny visus standartus, pagal kuriuos matuojamas žmogaus didingumas, tegalima paklausti, ar yra už jį didingesnių žmonių?“* (Histoire De La Turquie, t. 2. Paris, 1854, p. 276-277)

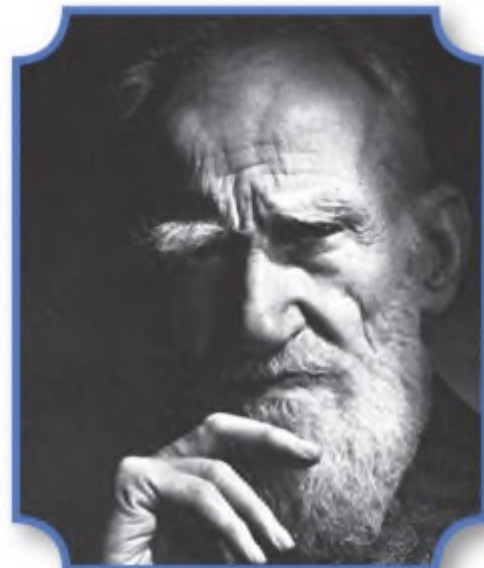
Michael H. Hart savo knygoje **„The 100: A Ranking Of The Most Influential Persons In History“** („100 įtakingiausių asmenybių pasaulio istorijoje“) teigė: *„Mano pasirinkimas, jog pačių įtakingiausių pasaulio asmenybių sąrašo viršuje yra Muchammedas, vieniems skaitytojams gali sukelti nuostabą, o kitiems kelti abejonių, bet jis buvo vienintelis žmogus istorijoje, pasiekęs tokios neįtikėtinės sėkmės tiek religiniame, tiek ir pasaulietiška lygmenyje.“*

M. H. Hart išvada: „*Jaučiu, kad tai dėl jo neprilygstamo religinės ir pasaulietiškos įtakos derinio Muchammedas turi būti laikomas įtakingiausia asmenybe žmonijos istorijoje.*“¹⁰

Seras George Bernard Shaw savo knygoje „**The Genuine Islam**“ („Tikrasis islamas“) pasakė: „*Aš tikiu, kad jeigu toks žmogus kaip jis būtų išrinktas vadovauti šiuolaikiniam pasauliui, jis sėkmingai išspręstų jo problemas tokiais būdais, kurie atneštų šiam pasauliui taip reikalingą taiką ir laimę.*“

G. B. Shaw papildė: „*Jis buvo išskirtiniausias kada nors žeme vaikščiojęs žmogus: jis skelbė religiją, įkūrė valstybę, subūrė tautą, įtvirtino moralinį kodeksą, inicijavo daugybę socialinių ir politinių reformų. Jis įkūrė galingą ir dinamišką visuomenę, kuri taiko ir reprezentuoja jo mokymus. Jis iš pagrindų visiems laikams pakeitė*

žmogaus mąstyseną ir elgesį.“ (The Genuine Islam, t. 1, 1936)

Mahatma Gandhi pažymėjo: „*Esu labiau nei įsitikinęs, kad ne kardas laimėjo islamui vietą šiandieniniame gyvenime, bet Pranašo nuolatinis paprastumas, visiškas nusižeminimas, skrupulingas dėmesys savo įsipareigojimams, didžiulis atsidavimas savo draugams ir pasekėjams, jo drąsa, bebaimiškumas ir visiškas pasitikėjimas Dievu ir savo misija.*“ (Laikraštis „Jaunoji Indija“)

Žymus Europos poetas Wolfgang Goethe tikėjo, kad „*jis yra Pranašas, o ne poetas, todėl jo Koranas turi būti laikomas dieviškuoju įstatymu, o ne švietimui ar pramogai žmogaus sukurta knyga.*“ (Noten und Abhandlungen zum Weststlichen Dvan, VA 1, 7, 32)

Britanikos enciklopedijoje (12 tome) rašoma:

*„Gausybė detalių ankstyvuosiuose šaltiniuose parodo, kad jis buvo sąžiningas, doras žmogus, sulaukęs pagarbos ir ištikimybės iš taip pat sąžiningų ir dorų žmonių. <...> **Muchammedas – pats sėkmingiausias iš visų pranašų ir religinių asmenybių.**“*

Savo knygoje **„Heroes and Hero-worship“** („Didvyriai ir jų garbinimas“) Thomas Carlyle teigė:

„Kaipgi žmogus vienas pats galėjo per mažiau nei du dešimtmečius suvienyti kariaujančias gentis ir klajojančius beduinus į vieną iš galingiausių ir civilizuočiausių tautų? <...> Melas (t.y. Vakarų skleidžiamas šmeižtas), kuriuo apipintas šis žmogus (Muchammedas), yra gėdingas mums patiems (t. y. vakariečiams, vert. past.).“

John Esposito (religijos ir tarptautinių santykių profesorius universitete, Šventojo kryžiaus koledžo Tarptautinių studijų centro direktorius ir Džordžtauno universiteto PABT musulmonų-krikščionių supratingumo centro (JAV) įkūrėjas) viename iš naujausių darbų, knygoje **„Islam: The Straight Path“** („Islamas – tiesus kelias“), pabrėžė, kad: *„Muchammedas buvo iš tų didžių religinių figūrų, pranašų ir religijų pradininkų, kurių ypatingas charakteris ir asmenybė įkvėpė nepaprastą pasitikėjimą ir įsipareigojimą. Jam nepaprastai sekėsi pritraukti pasekėjus*

ir kurti bendruomenę-valstybę, dominavusią visoje Arabijoje, ne tik dėl to, jog jis buvo sumanus karo strategas, bet ir dėl to, kad buvo neeilinis žmogus... Pasak Muchammedo pasekėjų, jis buvo teisingas, patikimas, pamaldus, sąžiningas ir gailestingas.“ (J. Esposito, 2004)

Jis paaiškino, kad „Muchammedas nesukūrė islamo, jis nepradėjo naujos religijos.“

Profesorius J. Esposito pabrėžė faktą, jog:

„Islamas atnešė reformą. Tai buvo dar vienas kvietimas į visišką paklusimą (islamą) Allahui bei Jo valios vykdymą, kaip galutinai ir paskutinį kartą buvo apreikšta Muchammedui, paskutiniajam Pranašui arba „pranašų antspaudui“. Taigi, Muchammedui islamas nebuvo nauja religija, bet tikrojo tikėjimo atkūrimas.“¹¹

GRAŽŪS PRANAŠO PASISAKYMAI

Ar dar prisimenate, kas buvo paminėta šios knygelės pirmojoje dalyje „Tik ledkalnio viršūnė“? Joje paminėti dalykai yra paremti Koranu ir Pranašo Muchammedo pasakymais. Žemiau pateikti tik keli Pranašo posakių pavyzdžiai, kad galėtumėte pajusti jų grožį ir saldumą:

- *„Geras žodis yra labdara.“*
- *„Nuoširdi šypsena yra labdara.“*
- *„Geriausias iš jūsų yra tas, kuris yra geriausio charakterio.“*
- *„Pavojingo daikto patraukimas nuo kelio yra labdara.“*
- *„Geriausia tikėjime yra kantrybė ir tolerancija.“*
- *Vienas žmogus paklausė Allaho Pasiuntinio: „Kas islame yra geriausia?“ Jis atsakė: „Pamaitinti ir pasisveikinti su tais, kuriuos pažįsti ir kurių nepažįsti.“*

Dar daugiau, Pranašas Muchammedas, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, pasakė:

- *„Gailestingiausiasis (Dievas) yra gailestingas tiems, kurie yra gailestingi kitiems. Jei esi gailestingas esantiems žemėje, Jis, Esantis danguje, bus gailestingas tau.“*
- *„Nė vienas iš jūsų pilnai netiki, kol nelinki savo broliui to paties, ko norėtų sau.“*

- „Tas, kuris sočiai valgo, kai jo kaimynas eina miegoti alkanas, – netikintis.“
- „Stipruolis nėra tas, kuris parbloškia kitą, bet iš tiesų stiprus yra tasai, kuris susivaldo pykčio akimirka.“
- „Dievas neteisą pagal jūsų kūną ir išvaizdą, bet pagal tai, kas jūsų širdyse, ir tai, kokie jūsų veiksmai.“
- „Geriausias iš jūsų (tas), kuris geriausias savo šeimai, o aš esu geriausias iš jūsų savo šeimai.“
- „Geriausi iš jūsų yra tie, kurie yra geriausi savo moterims.“
- „Geriausias dalykas islame yra elgtis švelniai ir tolerantiškai.“

- „Geriausi iš žmonių yra tie, kurie yra naudingiausi (kitiems) žmonėms.“¹²

Tai tik keli išmintingų, nuostabių, auksinių Pranašo pasakymų pavyzdžiai.

Pritaikant tai, ką jis sakė ir ko mokė, Pranašo Muchammedo elgesys ir veiksmai kitų atžvilgiu atspindi vertybėmis, gailestingumu, sąžingumu, nuoširdumu, gerumu, teisumu, nusižeminimu, dosnumu, atlaidumu, kantrumu ir tolerancija bei dar daugybe kitų savybių ypatingą ir nepakartojamą jo asmenybę. Istorijų apie šiais paskutiniojo Pranašo didžias asmenybės savybes, jų pavyzdžių ir įrodymų yra tiek daug, kad tiesiog neįmanoma jų čia detalai suminėti. Leiskite pateikti tik vieną pavyzdį:

- kai Mekkos žmonės jį atstūmė ir nepatikėjo jo Žinia, t. y. islamu...
- po persekiojimų, netinkamo elgesio ir daugybės bandymų jį nužudyti...
- po daugybės jo pasekėjų ir tų, kuriuos jis mylėjo, kankinimų ir nužudymų...
- po kovų su juo bei jo bendražygiais ir jų išvijimo iš namų, jų nuosavybės ir žemių...

Kokia buvo Muchammedo reakcija jį priešus Mekkoje, kai jis ten įžengė ir išlaisvino ją nuo stambeldystės ir pagonybės?

Po didžiosios Muchammedo ir musulmonų pergalės, džiaugsmo, pakylėjimo ir laimės dėl sugrįžimo į Uždraustąjį miestą, Mekką, viršūnėje, Pranašas Muchammedas surinko visus Mekkos gyventojus, išsigandusius dėl galimos žalos jiems ar žudynių iš keršto dėl jų ankstesnio elgesio – musulmonų užgauliojimų ir žudymų.

Muchammedas jų paklausė: „*Kaip manote, ką ketinu jums padaryti?*“ Jie atsakė: „Tu esi kilnus brolis, mūsų kilnaus brolio sūnus.“ Tuomet geras, tolerantiškas, kilnus ir gailestingas Pranašas jiems atleido pranešdamas: „*Jums neatsitiks nieko blogo. Galite eiti. Jūs – laisvi.*“¹³

Ar kada nors esate matę ką nors panašaus?

Ar esate girdėję tokią istoriją?

Ar jaučiate Pranašo gailestingumą?

Aprašydamas šį, precedento neturintį istorinį įvykį, profesorius J. Esposito teigė:

„Atsisakydamas keršto ir užkariauto grobio, Pranašas pasirinko susitarimą ir amnestiją vietoje kardo pakėlimo prieš savo buvusius priešus. Po šito Mekkos gyventojai priėmė islamą, pripažino Muchammedą lyderiu ir buvo prijungti prie ummos (t.y. musulmonų bendruomenės).“

Palyginimui, ar žinote apie įvairiausius „galingiausių“ tautų įvykdytus žiaurumus per žmonijos istoriją, kai jos neteisėtai užpuldavo, įsiverždavo ir kankindavo kitus?

Iš tiesų, kuo daugiau sužinome apie Muchammedo gyvenimą, tuo labiau suvokiame jo puikų elgesį, charakterį ir tai, kad jis iš tiesų **„pasiųstas kaip malonė visoms tautoms.“** (Koranas, 21:107)

Pranašas Muchammedas sakė: *„Esu pasiųstas išstobulinti kilniausius charakterio brouožus.“*

Šį faktą patvirtina Šlovingasis Koranas: **„Iš tiesų, tavo būdas nuostabus.“** (Koranas, 68:4)

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
الْحَكِيمَ

ŠEŠTOJI DALIS

Gražiausieji Dievo Vardai ir Atributai

Tai yra tik kelios Allaho savybių ir Atributų reikšmės:

- **Allahas:** tikrojo vienintelio Dievo vardas
- **Ar-Rachman:** Maloningiausiasis
- **Ar-Rachym:** Gailestingiausiasis

gražiosios Allaho savybės, užrašytos arabiškai

- **Al-Malik:** Valdovų Valdovas
- **Al-Kuddūs:** Švenčiausias
- **As-Salam:** Taikos Šaltinis
- **Al-Chakam:** Teisėjas
- **Al-Alym:** Viską Žinantis
- **Al-Basyr:** Viską Matantis
- **As-Samy:** Viską Girdintis
- **Al-Adl:** Teisingiausias
- **Al-Azym:** Didingiausias
- **Al-Ghaf ūr:** Viską Atleidžiantis
- **Al-Aly:** Aukščiausias, Kilniausias

„Neabejotinai, tikrosios grožio ir tobulumo savybės priklauso Allahui, vieninteliam tikram Dievui. Iš tiesų, Allahui patinka grožis.“

Pranašo žodžiai

SEPTINTOJI DALIS

Išvados

Islamas yra tikroji Adomo ir levos bei jų vaikų religija iki šio pasaulio pabaigos. Jis paprastas, logiškas, aiškus, praktiškas ir visapusiškas. Islamo grožis yra begalinis, kadangi jį atsiuntė Begalinis, Kūrėjas.

Vienintelis tikrasis Dievas, Allahas, gražiame ir nepakeistame Korane sako:

„Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę ir patvirtinau jums islamą kaip jūsų religiją.“ (Koranas, 5:3)

Be to, tas pats vienintelis tikrasis Dievas nurodė mums, kad Muchammedas yra Jo paskutinis Pranašas, siųstas visai žmonijai (judėjams, krikščionims, musulmonams, induistams, budistams, ateistams, agnostikams ir t.t.).

Allahas suteikė Savo teisingą vedimą ir šviesą visiems žmonėms bei atskleidė paslaptis ir principus, kuriais vadovaujantis galima pasiekti ramybę ir pasitenkinimą,

dvasinę, socialinę bei pasaulinę taiką.

Islamas moko mus būti teisingus, išmintingus, sąžiningus, dorus, objektyvius ir atvirus, ieškant tiesos bei elgiantis su kitais žmonėmis ar sprendžiant apie juos.

Tiesos paieška turi remtis patikimais šaltiniais ir autentiškais faktais, o elgesys su kitais ar nuomonės apie juos susidarymas turi būti teisingas, paremtas teigiamu nusistatymu, dialogu, abipuse pagarba ir visišku supratingumu.

Nuorodos ir šaltiniai

Šlovingasis Koranas

Chadisai (Pranašo pasakymai)

Biblija

1 Dr. Naji I. Arfaj. *Vienintelė ir ta pati Žinia!*. 2001.

2 Ištrauka iš knygos *Translation of the Meanings of the Glorious Qur'an*. Saheeh International. Abu Qasim Publishing House, 1997.

3 Umm Muhammad (an American writer and translator). *Realities of Faith*. Saheeh International. Abu Qasim Publishing House, 1994.

4 Red. Debra L. Dirks, Stephanie Parlove. *Islam Our Choice, Portraits of Modern American Muslim Women..* Amana Publications. 2003.

5 Prof. Saleh H. Al-Ayed. *The Rights of Non-Muslims in Muslim Countries*. Ashbeelya Publishing House, 2001.

6 John L. Esposito. *Islam: The Straight Path*. Oxford University Press, 2004.

7 *Malcolm X: A Research Site*. Prieiga per internetą:

www.brothermalcolm.net.

8 Linda Barto. *The Religion of Adam and Eve*. Autoriui el. paštu atsiųstas straipsnis, 2006. Ji priėmė islamą kartu su sutuoktiniu ir vaikais.

9 Prof. K. S. Ramakrishna Rao. *Mohammed The Prophet*. Prieinama internetu. Profesorius yra Mysore universiteto Filosofijos fakulteto dekanas (Indija).

10 Michael H. Hart. *The 100: A Ranking of the Most Influential Persons In History*. Prieinama internetu.

11 Žr. išnašą Nr. 6.

12 Rinktiniai chadisai iš Dr. Bilal Philips. *The Best in Islam*. UAE: Dar Al Fatah, 1996.

13 Dr. Muhammad Badawi. *Scenes From the Life of Prophet Muhammad*. Dar Ibn Hazm Publishing House, 1993.

Naudingi tinklalapiai:

www.sultan.org

www.islamway.com

www.abctruth.net

www.islam-guide.com

www.islamasvisiems.lt

Kiti autoriaus leidiniai:

- „Kas yra tikrasis Dievas?“
- „Dievas krikščionybėje: kas Jis toks?“
- „Vienintelė ir ta pati Žinia!“

Dėl papildomos informacijos, pasiūlymų ar komentarų arba norėdami pasidalinti naujomis idėjomis, paveikslėliais ar fotografijomis naujam knygelės leidimui, prašome susisiekti su autoriumi:

Dr. Naji Ibrahim Arfaj

El. paštas: abctruth@hotmail.com

Tinklalapis: www.abctruth.net

Tel. +966505913113

P. O. Box 418 Hofuf, Ahsa 31982 KSA

Arfaj, Dr. Naji Ibrahim